χολιαστὰς τῶν ἁγίων Γερμα-
νοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἔργ. μαγειρ. γ. F
ὁ σύναθλος τῶν ἁγίων ἱερομάρ-
τυρος Χάριτος τοῦ ὁμολογη-
τοῦ (Βασιλικὸς I / α. 2.

F k. 1. Γενάρ. Δ ἁγ. ἱερομ. Χάριτος ὁμολογητοῦ ἁγ. α'!
τόμ. II.

Ἀπὸ τοῦ ἡ'. ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ-
λόθυρα μοναχὸς ὁ Πέρσης τοῦ Ἰακώβου / ἐξωγράφη-
σεν ὁμοίας τὸ ἀνδριάντας τοῦ ἁγίου
θύσιοι τοῦ νέου ἀνέβαινε.

Ἐν τῷ F τῇ τοῦ ἱερομάρτυρος, δίξια τῶν
ἁγ. Ἀναργύρων ἐν τῇ μονῇ τῶν
ἡ πάνω τοῦ ι.χ. ἐ μετ' αὐτὴ τῶν πεσόν-
μου ἐκεῖ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ι.χ.
λέγει ἡ ἰδὲ ὁ ἁγίος τοῦ ἔθαν ὁ ἀφαν
τῶν πόρμου τὴν ἀμαρτίαν ἡ Γενάρ. α'. 29.
ἀρίσεως ἐ τῶν ἀνδρῶν ἡ μαρτύ-
βεσις τοῦ ι.χ. ἐ μετ' αὐτὴ ἐ ἁγία
τοῦ ἁγίου εἰ οἱ τὴν μητέρα ὁ νεκρὸς
ἡ μαρτ. ἔστι τὰ ἁγία
δυρὰ τοῦ ἱερομάρτυρος εἰ ἀσχάλησα
F ὀνομαστοῦ. Μιχαὴλ Ἀγαθρ.

F τοῦ τεσσ.

α. αὐτὸ ἡμᾶς ἱστόρημα τὸ ζωο-
γραφεῖον ἀποθανόντος σημεῖον ἡμῶν
ἢ ἐξ ὃν παρήγαγεν ὁ F τῶν χρόνων
ἐ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν ἔτους,
ἀλλὰ χάριν τῶν προσευχομένων
προσώπων ἀφ' οὗ ἐ ἐκείνου τὸ
θάνατος τὸν αἰῶνα σ' αὐτὸν ζητοῦντες
ἀναπαύσωμεν τὴν ἁγίαν τῶν
F αὐτῶν τῆς ἐκκλησίας ἔτους
(τῶν ἐκκλησιαστικῶν χρόνων)

Α. αὐτὸ γράφω ἐπὶ τοῦ θανάτου σημαίνει τὴν χαρὰν ἀπὸ θανάτου σημαίνει ἀπὸ τὴν ἐκ τοῦ θανάτου χαρὰν ἐπὶ τοῦ θανάτου ἐκ τοῦ θανάτου ἐκ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ χάριν τοῦ πεθαμένου ἡμῶν θάνατος τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ θανάτου ἐκ τοῦ θανάτου ἐκ τοῦ θανάτ

Εἰς τὰ τέλη ἔφεραν τὰ λείψανα
τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τὰ παραβ-
λαβ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ τὸν πάρεδρα
τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίου
Πατέρος (Ἀντωνίου τοῦ Θεόμου
Χρυσ., Παχωμίου κ.τ.) καὶ
δι' ὧν δύνασαι τέλη τοῦ ναοῦ
παρέσται τὴν β' παρουσίαν ἔτους
σὺν τοῖς Ἐπερχομένοις χαίρουσι
θαρσοῦντες ἐν μέσῳ, τῶν τοιούτων
ἁγίων πανηγυρικῶν. (Μετ' Εσπερινῆς, Μετ' Πανηγ.)

Εἰς τὴν δεσπότιμον τῆς
Χυμνοτάτης ἀνήκουσι καὶ αἱ σημαῖαι
αἱ ἐν τῷ ναῷ τοῦ λαβάρου τοῦ
Μ. Κωνσταντίν, οἱ φανοὶ αἵτινες
χρησιμεύουσι μέχρι τὰ τέλη
τοιμήρια τῆς Χυμνότητος ἐν τοῖς
Μοναῖς κτιτορικοῖς, οἱ τορνευμένοι
(τορναριστοὶ) οἱ ἐπάνω
ἐν τῷ ἀνδρῶνι καὶ μυροδοχαὶ
ἐν ταῖς ἑορταῖς τῶν ἁγίων ἀπό-
των δεσποτικῶν καὶ τὰ μέρα
ἐκεῖνα δι' ὧν φανεύουσι τὸν
λαὸν ἐν τοῖς ἑσπερινοῖς τῶν
Χυμ. ἑορτῶν.

Ἡ τοῦ ναοῦ ὁ χῶρος

ΙΙΙ Ἱερὰ σκεύη.

F τὸ ἱερώτατον καὶ ἁγιώτατον πάντων τῶν ~~ἱερῶν~~ σκευῶν,

1. Τὸ ἅγιον ποτήριον, ὅπερ κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Κ. Χ. εἶναι ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ ‖. ~~Λουκ. κβ'. 20.~~ F ἐν ~~τῷ παναγίῳ~~ τῷ ποτηρίῳ ~~τούτῳ~~ θείνεται τὸ ~~ἐκ~~ Κ. Χ. ἐν ὁδεύσει ἢ τὸν τοῦτο ποιοῦντα κατὰ τὴν ~~ἀνάμνησιν~~ [~~Α' Κορινθ. κα'. 25.~~]

F ὧν τὸ ποτήριον ὁ εὐλογοῦμεν οὐχὶ κοινωνία μὴ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

Τὸ ἱερώτατον καὶ ἁγιώτατον σκεῦος τῶν ἱερῶν σκευῶν ἐν ᾧ περιέχεται τὸ ἅγιον αἷμα τοῦ Κ. Χ.

2. Ὁ ἅγιος δίσκος ἢ τὸ ἱερὸν δισκάριον ἐφ' οὗ τίθεται ὁ προσφερόμενος ἅγιος ἄρτος, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς ἱερᾶς ἀναφορᾶς μεταβάλλεται εἰς σῶμα Χριστοῦ.

3. Ὁ Ἀστερίσκος τιθέμενος ἐπὶ τοῦ δίσκου ὑπὸ τοῦ ἱερέως τὸν ἅγιον ἄρτον καὶ τὰ λοιπὰ μεριδωθέντα ἐκ τῶν πέριξ τοῦ παναγίου σφραγῖδος διπλῆν μίμησιν ἔχει τῶν ἐν τῇ φάτνῃ ἀγγέλων.

4. 7. Ὁ σπόγγος τιθέμενος μετὰ τὴν θ. ἀναφορὰν ἐν τῷ ἁγ. ποτηρίῳ πρὸς καθαρισμὸν παντὸς ψιχίου ἢ σταγόνος διπλῆν ἔχει τὴν τοῦ τε πάθους τοῦ Κ. Χ. σπόγγου

4.7.6 Ο πόλεμος τελείωσε μετὰ
τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ ἁγ.
πατριάρχῳ τῶν Ἱεροσολύμων πα-
ὰ τῆς χειρὸς Σταυρωμένῃ Χ[ριστ]ῷ
τοῦ τὸ πάθος τοῦ Κ. Χ. σταύρου.
[Ἰωαν. 10. 29.]

4 Ἡ ἁγία λόγχη ὅ' πῦ τήρητη
ἐ πεσφερά ἰν' τῆ δραπεσσο-
μοῦ σταυρομύξη ὅι' τῶν λόγχη
ὅ' πῦ ἐλύκησαν τὰν πλευρά
τοῦ Ι.Χ.

5 Λαβίς. ὅ' πῦ μεταφερέ-
νεμεν τοῦ ἐμφάτου ἰ' ὁπ' μοῦ
τοῦ Ι.Χ. ~~σταυρομύξη ὅ' λῶν~~ ἀνεμιμνήσκει ἔμαν
τὴν λαβίδα τοῦ πεσφέρου
Ἠσαΐου [ζ! ὁ.χ.].

6 Τὸ Ζέον. μεγάλον ἀγγεῖον
~~ὅπου~~ ὅ' ἐν χίζεν ζέον
ὄδωρ τῶ ἐφ. ποτηρίῳ φαμο-
μεν τοῦ κοινωνικοῦ.

8. Λαῦραι. πλουσιόμερος
ἀνδρες ὅ' οὐ περιβέγονται
ἀφ' ὁ τῶ ἐφ. ὅλους μελῶς
φιπόμενα ἐν τῶ ἐφ. ποτηρίῳ
θεοῖ δὲ ἀριναδαρίζεναι τὸ
ἐφ. ποτήριον ζέοντα τὸ καμα-
τῶν θ: λειτουργίαι.

9. Τὰ ἱερὰ σινδόνια ὅ' ὧν
ἐσπαρκεύοντα τὰ ὁπ' τὰ ἱεράτεῖα τῶν
ἁγίων ἀπόστολων ἰπτάμενα ζωνίμενα
τῶν χεῖρων τοῦτα ἐντυπα-
τώσαν ὁμέρον τὸ ~~κοσμικὸ~~
παναγίας τῶν ἐφ. δεσποτ ~~ἐπῶν~~
τῶν λόγων ὁ ἀπρ.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

10. Ἱερὸν μυθήριον ἢ ποξές, ὃν τῶν ἁγ. τραπέζῃ ἐν ἢ λαμπάδι σὺν σῆ ὄζῳ τοῦ ἅγιου ὁ ~~Α~~ F ~~τοῦ ἁγιάσματος~~ ἅγιος ἄρτος [~~ἅγ~~ ~~Α~~]. μερίσι δύο μέρες σὲ τοὺς τέ[σ]σερες ὄντας. [Ἁρμ τρόλλον.]

6' ἐπὶ τῆ ἁγ. πρόθεσι τὸ ἀέρι σταυρὸ σὲ ὃν ὁ ἱερεὺς αἴρει (= σφραγίζει) ἐν τῇ
11. ~~Δοχεῖα τοῦ ἁγίου Μύρου~~ Θ. Λειτουργία τοῦ Ἁγίου.
Ἐμ. βλ. ὁ ἀριθ. 25. [Ἁγιασμός.]
12. Ἡ ἱερὰ κοσμικὴ ἐν ἀλλεπαλλήλοις βαπτίζονται τὴ ἡμέρα.

13. Δοχῖον τοῦ ἁγ. Μύρου [μολυβδίνη. F] F 1. [κ. ὕδωρ δυσχρὼ ~~ἀφ'ἡμῶν~~ ἀφ'ἑαυτῆς ὥρισμα καταστάσεως.

14. Τὸ μυστήριον ~~τὴ~~ τελεῖται σὲ ὃν ὁ Ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται τοῦ Ἁγίου Σύνθρονου σὲ τὸ μεσαῖον μυστήριον ταῖς δύο ἐν τῷ Ι. Χ. εἴδει, τὸ δὲ τελεσθὲν ~~τὴν~~ F τῶν μύρους τῆς ἁγ. Τριάδος κομίζεται.

15. Θυμιατήριον ἐν ᾧ καίεται εὔοσμον θυμίαμα εἰς ὅλη δον τῶν μυστηρίων κατασκευασμένη ~~ἐν~~ ἐκ θυμιάματος ἐκ βαπτισθὲν ἐκ τοῦ τοῦ Θρόνου τῆς Θ. Μεγαλειότητος.

16. Χειροπύξια ἢ μανουάλια (ἐν τοῖς λατ. manualis ~~manuale~~) ἐφ' ὧν κάονται αἱ ἐν ταῖς στρατ

16. Χειροτυγία ἡ μανουά-
λια (παρὰ τὰ λατ. ~~manus~~ manualis) ἡ
ἡ γίνεται αὐτὴ τὴν ὥραν
τῆς τάξεως παιδόμια λαμπάδες.

17. Ἀντίφ. τὸ ἀγγεῖον ὅπου σὲ θερμὴ καὶ ἁγιάτου ἐκκοντίου τοῦ χεῖρας πρὸ τῆς ἀναφορᾶς τῆς θ: λειτουργίας. (περιοχὴ πάσχα.)

18. Σημαῖαι (vexilla ecclesiastica φλάμουλα) περιφορᾶς τῶν ἱερέων τῆς Μ. Παναγίας, αὐταὶ περιφερόνται τῶν χαρμοσύνων λιτανειῶν εἰς ἔνδειξιν τῆς κατὰ τοῦ αἱρέσεως τῶν χριστομάχων νίκης. Ἐπὶ τῶν ἁγίων Βυζ. Αὐτοκρατόρων ὁ τοιοῦτος περικοσμοῦσι τὸν θρόνον τοῦ Αὐτοκράτορος. (Κεδρηνός)

19. Ἐξαπτέρυγα. Ταῦτα περιφέρονται ἐν τῶν ἀγγέλων ἐκκλησιῶν ἐν ~~ταῖς~~ ὄρθρου ἀγρυπνίαις. Ταῦτα περιφερόμενα ἐν τῇ πανδήμῳ καὶ χαρμοσύνῳ λιτανείᾳ παριστάνει τὴν συμβολικὴν τὴν παρουσίαν καὶ ἀνοδίαν τῶν ἀοράτων ἀνάκτων (Χρυσοστόμ. Ἐλισαβέτ). Λέγονται δ' Ἐξαπτέρυγα ἀπὸ τοῦ πτερύγια ἓξ ἐκ τῶν ~~πτερύγων~~ ἐκάστου Ἠδ. τ'. 3.

1. Β' Σταυροί. Ἐπὶ ἀμφοτέρων ἀκρατῶν τῶν δορατίων λιτανευόμενος ἐστὶ τὸ σύμβολον τῆς ἡμετέρας σωτηρίας. 1.F ~~τοῦτον~~ 2F παρίστανται ἐπ' ἀκμῆς σταυροὶ ἐξ ἑπτάγωνα καὶ ἐν μέσῳ 2F τῶν δορατίων ἀνάκτων ~~ἐστὶ~~ 1.F ἐν τῷ μεσαίῳ τῶν ἄκρων τῶν δοκῶν

20. Ἐανοί. Χρήσιμοι δι' ἃς ποιεῖ-
σαι, τὴν ἡμ. λ' τακίας. Ἐν
ἡμέρᾳ F ~~ἐπισήμως~~ ~~ἐπὶ~~ σύμ- F εὐέστως ἐστὶ ὑπὸ
βολον δέκη, ἐνδεικνύει ~~ὅτι~~ ὅτι μεμηνότως ἔχει ὁ
ὁ πάσχων ὅταν ὁ ἥλιος σκιάζεται
τὸν ἀέρα τὸν πόλεμον.

22. Ἀναλόγιον. ἐφ' οὗ γίνονται
αἱ ἀναγνώσεις τῶν προφητῶν, ὧν
ἀποστόλων. F ~~ἐπὶ ἐπιφέρει σημεῖα~~ F 22ª. προσομοιάζειν ἐφ' οὗ
πόδας τὸ δίσκοι τραπέζης, ἢ
εἰ δίσκοι εἶσιν ~~ἐπὶ~~ ἐπὶ ποσοῦν.

F ἐντὸς τῶν ἁγίων τραπέζης

23. Τράπεζαι. F Τοιαῦται δύο
ποσὶ ἀνάγκη εἶναι ἐν ἑκάστῃ
ἐκκλησίᾳ, ἐφ' ἐπὶ τῶν πόδων
οἱ δίσκοι / τράπεζης ἐκάστης /
~~ἐφ' ἐφ' ὧν~~ μέγας ἐνδέχεται
ἐπιφορεῖται, ἐφ' ἐφ' ὧν τίθενται
ἐπὶ δίσκοι τῆς προσφορᾶς
τῶν ἐκλεκτῶν τῶν ~~ἐφ~~ ἐν ἁγίοις
τῶν ἁγίων. 1. ἐφ.

24. Δίσκοι πόδων, ἐφ' ὧν τοποθε-
τοῦνται οἱ δίσκοι ἐπὶ ὑπάρξει
τῆς Θ. ἐν τῷ ναῷ ποιεῖν
ἐκτρέπεται. F 2. ἐπὶ τῶν ἐνταῦ-
θοῦ πόδων ~~καὶ~~ ἀέρινοι ἐπὶ-

k. 2.
F οἱ δίσκοι πόδων παρεμβάλλονται
ἐν δίσκοι καὶ σαγήνῃ τῶν ἁγίων
δι' οὓς ἐπὶ τῶν ποδῶν
τῶν ἐπὶ τῶν ἁγίων ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐμμένοι ἐν μιᾷ. Χρήσιμοι
δι' σαγήνης τοποθετεῖται
ἐν τῷ ἁγίῳ τὶ ~~καὶ~~
τῇ ἁγίᾳ τῶν ἁγίων.

---

1. Ὡσαύτως ἐπὶ καὶ σαγήνῃ
ἐν ἐκάστῃ ἐκκλησίᾳ ἐν οἷς
ἐν ὑπάρχῃ ὁ δίσκος, ὁ ἅγιος, ἐν
ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἀποφοιτήσει τῶν
ἁγίων, ἐν μόνοις ἐν τοῖς ἀποφο-
τοῦσι τοῦτο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἐν παραμένουσι.

ὡς ἔθος εἰωνίζονται ὁ ἑταῖρος τοῦ Ἰ. Χ. ἀγοραῖ εἰκόνες καὶ καταλύματα. εἰ τὸν αὐ. χαίρειν φησὶ ὅπως ἐξαγιάζῃ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ αὐτὸν ὑγιαίνοντα ὁρᾷ ἐλπίζει τε καὶ πιστεύει.

25. Ὁ ἑπτάφυλος. ὑφ' οὗ εἰωνίζεται νυμφὼν ἀθηναίου τὸ σῶμα τοῦ Ἰ. Χ. ἐπιδημοῦντα ἐς πεσσαλίαν τῶν πίστων καταλύσει αὐ. ὁ μεγ. παράκλητος.

Σ ημ. Περὶ τοῦ κοινοῦ —

1. ἑπτάφυλα ὑφ' ὧν ~~τοῦ~~ τῶν σωμάτων Ἰ. Χ. εἰωνίζονται ἐκφορὰ πεδοῦται, αὐτὸν οὐ ἔχουν τὴν μεσότητα.

Περὶ τοῦ κοινοῦ Παγκαρίου γράμμα ὑφ' οὗ γίνεται ὑπόμνημα τοῦ πρὸς ἐσθῆτα ~~κοσμοῦντα~~ χεῖρα καὶ πόδα διὰ μεγυπόλεως ἐκ μὴ ἐπιτρεπομένου σκάνδαλον ἐπὶ τὸν ἁγιασμὸν τὴν ὑμνῳδίαν ἐπὶ τῶν ~~ἁγίων~~ σχημάτων χειμερινῶν ἀναμιγνύοντα ~~τὸν ὀφαρίωνα τὴν ὑμνῳδίαν~~ τὸ στόμα καὶ ~~ἐξ~~ ἐνεργὸν ὑμνῳδίαν· τὸν τῆς ὑδρίας

Περὶ τοῦ ποινικοῦ Παγκαρίου γεγόνοτος ἐν τῇ γίνεται τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἐπισκόπου Ἀγκύρας Θεοδότου διὰ μακρυπόδων ἐν τῇ πανδέκτῃ τοῦ Ἀγαθίου τὴν ἀπόφασιν τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ Συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Συνόδῳ ὁρισθέντων, ἐν τῷ αὐτῷ τῶν ἁγίων μεθεστάναι.

~~XI.~~ § Ἄμφια (τῶν ἱερῶν σκευῶν).

§ 6' Ἄμφια

1. Καταβάρμιον. Ὀθόνη ἡ ὁποία βαίνει ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ μάρμαρον τῆς ἁγ. Τραπέζης κατὰ τὴν ὥραν τῆς ὀθόνης ἡ ὁποία περικαλύπτει τὸ ἄνω μέρος τοῦ ἱ. Κ.

2. Ἐνδύτιον. Τὸ ἀπὸ στιχές ἐξωτερικὸν ἔνδυμα τῆς ἁγ. Τραπέζης.

3. Ἱερὸν ἀντιμήνσιον (ἀντὶ μενσα = ἀντὶ τραπέζης) εἶναι ὁ ἄρτος ὁ ὁποῖος τελεῖται καὶ χρησιμοποιεῖται τὸ μυστήριον τῆς Θ. Εὐχαριστίας.

Τοῦτο ἐμπεριέχεται εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς μαρτυρικὰ ἐγείρεται ἐν καὶ ἄνω τοῦ ἀρτοφορείου, ὅπου κεῖται ὁ ἄρτος τοῦ ἀντιμηνσίου καὶ τὸ μυστήριον τῆς Θ. Εὐχαριστίας,

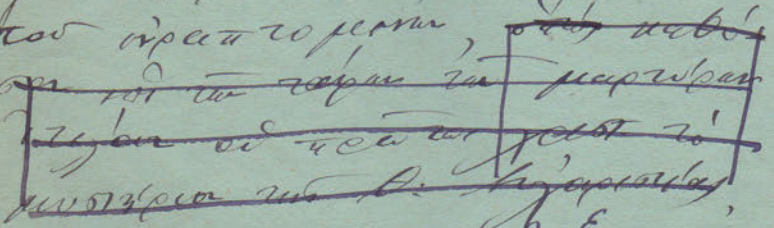

θυνεται μὲ τὸ κατ' ἐξοχὴν ὄνομα ἱερὸν μανδήλιον, ἐν καὶ κατ' ἐξοχὴν μικρὴ ἐγίνα τετράγωνος (altare portatile) ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐτελεῖτο ἡ Θ. Λειτουργία. Τὸ αὐτὸν σημαίνεται τὸ ὄνομα τοῦ Ἀ. Κ. Ἐλέγετο ἐπίσης τὸ ὄνομα

Γιὰ μέγα ἐμπιστοσύνης σημασία καὶ ἐξουσιοδότησα, ἐπὶ στρατόπεδα κατ' ἐπέκταση ἐπὶ οἶκον.

δράκα κ' ἤκουσε ἐ' θὲ δὲ πε-
τυχίᾳ. Γ' ἀπὸ αὐτὸν αὐτο-
πέθανε τὸ σπίτι του Ι.Χ.
Ν' κάνει φτιὰ τὸ σπίτι
του Ἀσχιμιάν, ἰδὸ χεσόν

Γ' εἰ' μέρα ξημερώθηκε δυὸ νεκροὶ
κὶ ἀξύκλητα, εἰ' στρατόπεδα
ν' νεκ' ἀπάγανε εἰ' ἄκον.

καθ' ὃν τρόπον καθιερώθη.

1F 4.

5. Κάλυμμα τοῦ ἁγίου ποτηρίου

6. Κάλυμμα τοῦ ἁγ. δίσκου. 2F

7. Ἀέρ. κάλυμμα ~~ἀμφιεκτάσεως~~ διπτύχου τὸ ἀμφιφόρια τῶν ἁγίων δώρων. καλεῖται δ' οὕτως διότι σκεπάσεως ἕνεκα τὰ ἐπ' αὐτῷ ἀείπτερνα ζυμάρια τοῦ τε ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου ἢ διότι ὁ ἀὴρ περιπαύσεως τε ἐπ' αὐτὸν ζύμα ὕδατος.

7. Κάλυμμα τοῦ Θ: Μεγάλου δι' οὗ ὁ ἱερεὺς περικαλύπτει τὸ ἅγιον ποτήριον μετὰ ἀρτοφαγίαν ἀναγγίζων τε ἑαυτὸν τῷ τε ~~τῷ~~ τῷ καὶ μετὰ τὸν Θ: μεγάλην.

1F 4. Διπλοῦν. Λευκὸν τὸ λίνου μανδήλιον ἢ ὀθόνη ~~τὸ~~ ἐν ᾧ τυρίζεται ὁ στὴν τὸ ἱερὸν ἀντιμήνσιον. ~~καὶ~~ καὶ ἐν ᾧ ἀσκοῦσιν οἱ ἱερεῖς τὸν ἄρτον τῆς οὐ πῦρ τὸ αὐτὸ μὲ τὸ ἀντίμηνσιον καὶ τὸ corporale ~~τὸ corporale~~ ~~ἀντιμήνσιον~~ ἀντισοιχεῖ πρὸς τὸ, χρῆσιν ἀντιμήνσιον ἔχοντος τὸν τοῦ corporale καὶ τὸν ~~τὸν~~ πτύλαιον ἀντ. ἔκτης τοῦ 2 ἁγίου, τοιοῦτος. ~~ἐστὶ~~ 4.

ὅπερ οἱ ἄρτοι πυρίως χρηματίσουσι ὡς ἁγ. τράπεζα (= ὡς χρ. ἀντὶ τοῦ portatile)

2F. Ἀμφίτερα ταῦτα ἐντὸς ἑτέρου ἔχρα σκέπεται (χ.) ὅπως τὰ δῶρα καλύμματος ἕνεκεν τοῦ σκέπεσθαι τὸν ἄρτον ἐξαγιάζεσθαι καὶ θεῖα, τοῦτο τὴν ἁγίαν σκηνήν.

~~ἐπὶ τὴν καὶ τὴν τοῦτο~~ ~~corporale~~

1. ἢ παραγνωσθῆναι, τὰ δὲ ἀπὸ ἀναφορᾶς ἕως ἁγίων τοιαύτη ὁδηγίας ὀθόνη ἐν ᾧ τὸ δισκάριον ἀντιμήνσιον πληρώσεται· ἐνθυμοῦνται δὲ ἀντιμήνσιον τὰ ἁγιάσματα καὶ τὸ

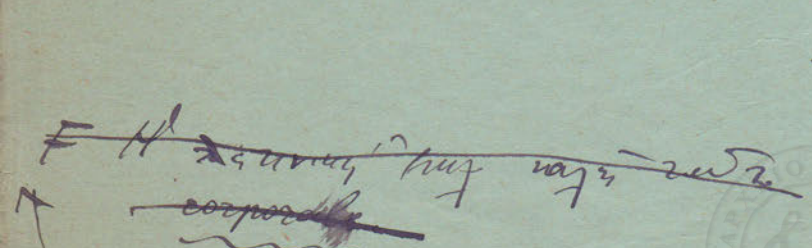

§ 7. Ὑγρατικὴ στοιχεῖα.

α'. Ὕδωρ καὶ ἀναθυμίασις.

Κατ' ἀρχαίους χρόνους οἱ ἰατρικοὶ ἐν τῇ ἀναθυμιάσει, διεκρίνοσαν τὰ ἀρχαῖα μιάσματα χερσαῖα καὶ τὰ ὑποδηλοῦντα τὴν ἐκ τῆς ὑγρᾶς φύσεως ἀναθυμίασιν καὶ τὰς ἐν τ. λ. σήμερα αἰτίας τροπικείας.[1]

Ἡ δὲ ὑγρὰ φύσις ~~καὶ ἐξ~~ ἐξ ἧς μετεωροῦται τὰ ὑγρὰ καὶ ὑδατώδη ἐξ ἀτμίδων τῶν μεταλλικῶν πηγῶν [ῥάσα (= ῥέω καὶ τὸν βάθρον = βύθισμα].

~~Ἐκ τῶν μεταλλικῶν δὲ χερσαίων τὰ~~ μὲν αὐχμοῦ [= παύομαι τοῦ αὐχέτος]

Τὸ δὲ ἐκ τῆς ὑγρᾶς δὲ παύομα παύεται παυμαύχιον [= παύομα τοῦ αὐχέτος.]

---

[1] Τοιαῦτα τεκμήρια γνωρίζομεν ὁ ὑγρὸς ἐν Χαιρώνεια δεξαμενὴ καὶ ὁ ποταμὸς ~~ἐκ~~ ὁ σουδᾶς ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ὁ ἀνωνύμος.

8. Ποιμαντική ράβδος.
9. Ζμιόπιον.
10. Σταυρός.
11. Μίτρα.
12. Μανδύας, αρχιερατικός.
13. Επαναγόμμαυχον.

Σημ. Ταύτα εφ' ά λειτουργεί ο μανδύας ξαίνουμι ούδε εφ' ημείου δεί τη μαφόριω τη Θ. Λειτουργία αλλά εχόμενος. Εν τισίν ημέραις ανθ' ης Μίτρας εφ' ά το επαναγόμμαυχον. Οι μεν τον πεντάρχου λειτουργούντες αρχιερείς φέρουσι μόνον επαναγόμμαυχον τον Πατριάρχου μόνον φέροντες τη Μίτραν. Κοινά δε και εις τούς τρείς βαθμούς τη θεωνύμη ύπαρχουσα το ζιχάριον και τα ζωμάκια.

Μεταξύ των βαθμού των πρωτοθρόνων ή των Επισκόπων, υπάρχουσι μεν ούτοι τα αυτά ενδύματα πλην ότι ούτοι φέρουσι μόνον ζμιόπιον ή σταυρόν το επαναγόμμαυχον και ο μανδύας μονωτικά ενδύματα λαμπρά όμως ο αρχιερατικός μανδύας είναι ο μοναχικός μανδύας είναι ούτος ούτε απ' αυτού άλλο επιφέρεται παρά μίτρα, ή ο του αρχιμανδρίτου είναι το βαθμού. πολυτελή μέντοι ένδυμα

οἱ δημοὶ τῆς δημοκρατ. αὐτὰ δοκεῖ ἐνδόμενοι, οὐ δοκοῦσιν ἔμφυτον ἔνδυμα τὸν ἄρχοντες ὅλαις ἐμπεῖ, ἀνδρίζονται δὲ ταῦτα ἀμύνειν τοῖς ταῦτα ἀναφορεῖ δεδὶ τὸ δημοκρατίας ἄμμιτα τῆς δημοκρατίας.

Τὰ ἐνδύματα τῶν ἀλλοεθνῶν τὸν ὀρχεῖ ὁ δημοκρατ, αὐτὸς δὲ ἐνδύεται μόνον τὰ τῶν ἐνδυμάτων ἰδίας ἐμφάς.

Τὸ φαιλόνιον μέχρι τῆς πτώσεως τῆς Κ/πόλεως /1453/ ἦν ἔσον καὶ (αὐτοῖς) τοῖς ἐπίσκοποις αὐτοῦ ἐκκλησίας, [4] καὶ διέφερεν μόνον τοῦ φαιλονίου τῶν ἀρχόντων τῇ ἐπισκοπικῇ φαιλόνια ἦσαν στενοτέρα / ποδοστεῖρα φαιλόνια. / ~~Τὸ δὲ τῆς πτώσεως τῆς Κ/πόλεως /1453/~~

Ὁ ἐκκλησιαστὴς τῶν ~~ἐνδύμα~~ ποδοῦς ἐνδύμα τῶν Λειτουργῶν ἀπὸ τῆς πτώσεως δὲ τῆς Κ/πόλεως /1453/ μόνῳ τῶν ~~ἐπισκόπων~~ παγεῖαν Κ/πολίτην ἐδύετο τὸ ποδύμιον ὅτι ἐκεῖ τοῦτον καὶ ταῖς τοῦ μεγάλου ἑορταῖς τοῦ ἔτους, ἤτοι ἐν τῇ ἑορτῇ

α/. τῶν Χριστουγέννων.
β/. τῆς ~~τῶν~~ τῶν Θεοφανείων.
γ/ τῶν Πεντηκοστῆς.

Μετὰ ταῦτα ~~δὲ τὸ πρῶτον~~ τὸ ποδύμιον τοῦτο ἐδύετο ὁ ἐπίσκοπος τῶν Μητροπολιτῶν ἀφοῦσαν ἐνδύεται καὶ ὁ ἐπίσκοπος τῶν ἐκκλησιαστῶν ἐνδύματα.

4. Ὁ σκοπὸς τῶν ῥασοφόρων ἐπισκόπων αὐτὸ ἐδίκαιον ἴδιον φαιλόνιον μέχρι τῆς ἔδρας τῶν Μητροπολιτῶν.

~~Μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Κ/πόλεως~~ μετὰ τοῦ ἔτους ἔνδυε τὸ ἐδίκαιον

4. Λύσατε τὸν Ῥωσὸβ εἰς τὸ τόπον
αὐτοῦ ἐδικαίωσεν ἡμᾶς φανερὰ μὲν
τὴν χάριν τοῦ Μεσσίου.

~~Περὶ τῆς λύσεως τοῦ Κυρίου~~
περὶ τοῦ Χριστοῦ λέγει τὸν Ἐκκλη-
σιαστήν, ἐν τῇ ὁμοίᾳ τοῦ
~~Χριστοῦ, τὸν Πατέρα τοῦ Υἱοῦ.~~ 2

Μεγάλως ἐν ἀγάπῃ
βαδίσωμεν ἑαυτοῖς, τοῦτ'
~~ἐστιν~~ ἵνα τὸ βαπτισθῆ
γένωμεν.

§ 8. Σημασία τῶν ἱερατικῶν ἐνδυμάτων.

Τό Ξυσάριον. Διά τῶν ἐνδυμάτων σύρμα, (συγγρ. Δν)
αὐτό τό ράσο ἐφέρετο ἡ ἔνδυσις
ὅτι ἐξ τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Ι.Χ.
ἐπαναβιώσεως. / ~~σημεῖον~~ αὐτή
ἡ ἐνδυσις χιτῶνος ὅτι σημαίνει
τό ἁγιάζον χάρισμα τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἡ διά τοῦτο ἀπομίμησις τοῦ
ἐνδύματος ἀγαπήσεως. ἀναλογεῖ αἱ
ὠδαί τοῦ ποδήρους χιτῶνα τῶν ἱερ-
έων.

Ὀράριον / διά τοῦ ὡς ὁμοίως τό τό-
~~γραμμα~~ ~~τόπος~~ τό ράσο F ~~ποιεῖ~~ δι' ἣν ὁδόν F ὁ Δεσπότης ἐδίδου τό ποτήριον
ἢ γραφή ὁ Δεσπότης ~~ὁ Δεσπότης~~ τοῦ πιστοῦ
ἢ ~~ὁ Δεσπότης~~ ἐκφράζει τό ὅτι ἐστί
τῶν μεταμορφωθέντων Χ. / τοῦτο
παρά τοῦ θείου Χειροθεσίου ση-
μαίνει τά πτέρυγα τῶν ἀγγέλων
τούς οἱ Δεσπόται ~~καί~~ οἱ ἄγγελοι
δεσποτεύουν τῶν γῆν τόν βασι-
λέα τῆς δόξης, διά τοῦτο τό ~~ἐξαγαπᾶν~~
~~ἐπί τῶν~~ ὀράριον ~~ἐφέρετο~~ ἐφέρετο τοῦ

Χ. Διά τοῦτο καί ἡ ἐν Λαοδ. συνόδου
κανών 22.23. ἀπαγορεύουσι ὅπως ἐκ-
φωνεῖ τοῦτο, ἐπί ψάλτης κανόνα
ὦσιν ἐπί ἄγιος ~~ὁ~~ τό ἀναγνώσμα
σώματι ὄβολοι τοῦ πλοίου, τό
ἀγ. ποτήριον. Τήν παράφωνον
τοῦτο καί τοῦ ὠράριον, ἐφέρουσι
ὠράριον, ~~ἐπειδή~~ ὁ Δεσπότης δέ-
τούτων ἀπό τά ἀπορέσαι ὠδάς

7. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐν Λαοδ. συνόδ. καν. 22.23. ἀπηγόρευσαν ὅπως ἐκ-
κλησ. τεῦχος, ἢ φαλτῆ κανόνα
ἔξω ἀπὸ χῶρα ἢ ὑπαίθρια
ἀγίων ὄρθιοι τοῦ πλοίου, ἢ
ἀγ. τοπίου. Ἐπὶ παράγουσι
τεῦχος εἰ τοῦ ὥρα, ἐ γεάβουσι
ὥράριον, ἐρμηνευτικὸν ὁ λαϊκὸν δεῖ
τοῦτον ἀπὸν καὶ ἀπὸ ἐκ ὥραν
τὴν πρόοψιν εἰ τῷ θ. ἀπὸ τοῦ ἐκ.

τοῦ
ἐπιγειωσ θρησκ ἅγιος, ἅγιος
ἅγιος.

πεντεκαιδέκατον. / τὸ τοῦ τραπήζου/
ἢ πεντεκαιδέκατον [περὶ τὸ τρα-
πέζιον.] τοῦτο σημαίνει τὴν ἐπὶ
τῇ δικαιοσύνῃ ἐμπιστοσύνη χα-
ρὰν τοῦ ἁγ. πνεύματος, συμ-
βολίζει δὲ ~~ἑβδομον τοῦ ἑπτὰ~~ Ϝ τοῦ δρεπ καὶ τοῦ Ἐγεί
~~ἑπτὰ~~ τοῦ Ι.Χ. 2.

πνευμάτικα. Ταῦτα σημαίνουσι
τὴν ἰσχυρὰν τοῦ θεοῦ δυναμιν
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ χάριν τῶν δικαί-
ων περὶ ἐκείνου ~~τῶν ἁγίων~~
~~τῶν~~ θεμελιουμένων, διὰ τοῦτο ἔλεγεν
ὁ δικαιος ~~ἐπὶ μὲν τὴν ἐπὶ~~
τὸ δεξιὸν, δοξολογεῖ μετὰ
τοῦ Μωϋσέως [Ἐξοδ. ΙΕ. 6-7]
τὴν ἰσχυρὰν δεξιὰν τοῦ

Διὰ παρὰ τῶν παῖδων τῶν
Ἑβραίων, οἱ τὸν δρεπανοειδῆ
παῖδα ἐκάλουν ὁράριον σταυροῦ,
τοῦτο οὐδὲν ἄλλο ἦν παρὰ βάσις τοῦ
ἀνθρώπου κανόνες, ὅτι τὸ
ὁράριον ἐν χρῇ ἐστὶ τὴν ἐκκλη-
σιαστικὴν σημασίαν τὴν ἔχει
ἐπὶ τῷ ὤμῳ τῆς ἐν λαοδ. συνόδου
λέγει ὅτι τοῦτο ~~τοῦ τοῦ τοῦ~~
ἐστὶ μέγα σύμβολον ἀδελφικῆς
ἑνώσεως, ἀξιοσημείωτον τῆς ἐν τοῖς
ἀδελφοῖς ἀγαπήσεως.

2. Καὶ αὐτοὶ οἱ μεγάλοι οἱ κάτωθεν
τοῦ ἁγιοσκήνου κατὰ ~~τοῦ~~ (τοῦ) ἀδελφικοῦ ἑνώσεως τῆς θ. λατρευτικῆς
(σημαι-

Ὑψίστου, καὶ ἐπὶ τὸ ἀριστερόν σου
ἔσονται χίλιοι μετά τοῦ Δαυὶδ
/Ψαλμ. 118. 73./ οὐ γὰρ ἐπαύσατο
χεὶρ τοῦ ὑψίστου βοηθοῦσά μοι.
Καταλύσας τοῦτο δείκνυσι
μεγαλύνων ἡμᾶς ἐπὶ τῇ τῶν
χειρῶν δόξῃ τοῦ Ι.Χ. ἐπὶ τῇ
δόξῃ ἵνα ὁ λόγος περιόμενος περὶ
τοῦ Πιλάτου.

Ζωή. Αὐτὴ σημαίνει ὅτι ὁ θεὸς
διὰ ταύτην τιμᾷ τὸν ἄνθρωπον τοῦ ἁγ. πνεύματος ~~ἐκάθισεν~~
δ' ἣν ἐνδυναμοῦται εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ δικαίου
βίου. /Ἕλλην. ξ'. 14. πρβλ. καὶ τοῦ Ἑ Ψαλμ. ιζ. 33-34.
λόγου τοῦ Ι.Χ. Δουκ. ιβ'. 35./

Ἀπιγονάτιον /ἀπὸ τοῦ γόνατος./ ἡ
~~ὑποροκόπιον~~ τοῦτο δένδρον
τοῦ βαθμοῦ ἔχουσι πελοποννήσου
~~ἄνω~~ καὶ ὕδωρ τοῦ τοιούτου χέουσι
ὅθεν αὐτὴ σημαίνει τὴν τῶν
ἁγ. πνεύματι συνεργείαν αὐτῶν
ὀπαδοῦσι καὶ δένδρον, ἀντιστοιχεῖ ὅτι σεσὶ τὸ ξύλον τῆς ~~ἀγ-~~
~~γελικῆς~~ συνεργείας ἐξουσίας.
Λοιπὸν καὶ ἐν θρόνοις ~~καὶ ἐν~~
εἶναι ἢ τὸ αὐτὸ ~~τὸ ἐπὶ ἐπὶ~~ τοῦ
τοῦ ~~δένδρου~~ τοῦτον γραμμή.
ψ. 44. 33. 1.

τὸν τὸ ἀπιγονάτιον ἐν Ῥώδῳ ὅτι ~~ἐκεῖ~~
~~τῆς~~ ἡ ἀφῃ ἐλπὶς αὐτῆ ὁ λόγος
περὶ ὧν ἡ συστάσις τῶν ἀφ. ἐκκλ.
Ἀλλ' ἔσωτε ὅτι ἡ ἀφ. ἐκκλησία ἐδόκει

1. Κυρίως τὸ ταῦμα, τοῦτο ~~ἐν~~ ἐδόθη
ὑπὸ τῶν Θεσσαλῶν εἰς τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ τὸ

φ. 44. 33. 1.

1. Κυρίως τὸ ταῖμα τοῦτο ἦτο ὀνόμα τῶν ὑποκαμισίων τῶν ἀξιωμα τικῶν κυριῶν ἢ τῶν ὁποίων τὸ ὕφασμα ἦτο ἀπὸ τὴν ὑπερεσίας ἐργασία. Διὸ τοῦτο καὶ τὸ ταγοῦσιον ἢ ῥωσσικὸν ὀνομάζεται ἡ ἀφρικὴ ἐπωδὴ αὐτὴ ὁ Ἀλεξάνδρ. ἢ συνεχίζει τὸν ἀφρ. ἐπωδ. Ἀλ' ἔφυγε ὁλ' ἡ ἀφρ. ἐπωδὴ ἀλλὰ ἐπιμένει τὸ ἐργάσιμον ὕφασμα ἐξαφανίσιμον διὰ φυσικοὺ ὁ ἐργάτης Palizza.

Φαιγώνιον. ἢ φαινόλιον / ἐπα-
νω (= τω λεγ. paenula).
Αὐτὸ σημαίνει τὴ διπλοΰτι
ἔνδυμα ἢτις περίεται νὰ καλύπτῃ τοὺς
ὤμους καὶ ἡ τὸ αὐτοῦ ἐγκόλπιον
ἤτοι καταδύτην. [Φαμ. 131. 9].
Ἄλλοι ἑρμηνεύουσι τὸ Θ.
διπλοΰν ἐγένοντο ὅτι τοῦτο
σημαίνει ἡ πορφυρᾶ χλαμύδα
ἢ ἐνδύεται οἱ [illegible] [Ἰωαν.
θ: 27.

Ἰατὸ καὶ ἐσχάτη τοῦ ἄνθρωπον ἀλλοιοπαθοῦσα ἔνδυμα
Σάκκος. ~~[illegible]~~ ὕφασμα
~~[illegible]~~ ἢ μεγαλοφωνία
τῶν ἀρχιερέων καὶ ἀναγνώστων
τοῦ δουλικοῦ ὄχλου ὅτι
ἦν ἔνδυμα μετανοίας.
[Ἠσ. γ! 24. ν! 2.] ἔχει δὲ
καὶ αὐτὸν σημαίνει καὶ τὸ
φαινόλιον. ΝΒ §

Ὠμόφορον ἢ ὠμοφόριον. Λαμπρὸν
ἔνδυμα τοῦ ~~ἀρχιερατικοῦ~~
ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος, σημαί-
νει δὲ τὸ ἀγγελικὸν πρόσωπον
ὅπερ ὁ Ἰ. Χ. ἐφόρεσε κατὰ τὴν
ἐπὶ τῶν ἁγίων ὥραν. [1]

---

1. Τὸ πάθος καταδικασθέντος τοῦ-
το ἐξ ἀρίστου πολιτικοῦ σοφοῦ
ἐφορέσεν τοῦ πάθους τοῦ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ σημαίνει.

ὁ Σταυρός. Σεβάσμια μέρα καὶ τοῦ σταθοῦν αὐτὸν ἀρχιερεῖς νὰ ψάλλει οἱ εὐρῆ τὸ σταυρὸν τοῦ Ι.Χ. καὶ ἀμέσως εὐτὺς πάει καὶ εὑρίσκει τοῦ Ι.Χ. ἡ ὁδηγὴ ἔδειξε τοῦτον μου ἤθελε . . . ἡ

Τριώδιον. ~~τὸ τοῦ~~ πάει τοῦτο μέρα τὴ τοῦ σταθοῦν αὐτοῦ ὁ ἀρχιερεὺς ἐπαινέζει σὲ τὸ αὐτὸ ὁ Ι.Χ. νὰ ψάλλει οἱ οὔτος βασιλεὺς εἶν ἡ ἀρδιά πάει τοῦ πεζέλου αὐτοῦ.

Μέτρα. Στέμμα τοῦ Βοζαντιακοῦ αὐτοκράτορα ὅπερ τὸν πρωτοστεφῆ ἐβάρυναν καὶ δὲν ἔχει ἔνιωμ ~~τὸ~~ τὸν ἄθλιο τοῦ ἀρχιερέως νὰ ψάλλει οἱ ὑπόδειξη τοῦ νὰ ἢ δημοτάει αὐτεῖνη αὐτὰ ἐπιρεπτὴ ἀλοιμόρου καὶ ἀξιοπρεπῆ.

Ποιμαντικὴ ἀξίωδη. αὐμβαίνει τὸν ὁδὸ τὴ δημοτάει ἀναφέρει δυὸ βιβλία ἀξιοπρεπῆ τοῦ ποιμενικὸν τὸ χριστιανικὸν ἀνατολικὸν ποίμνιον. Εἶναι τὸ ἕνα τὸ ἀξίωδη τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀναγνωσταῖ τοῦ αὐτοκράτορ. συμπέρου, καὶ τὸ Μέτρα τοῦ αὐτοκρ. στέμμα

Μανδρᾶς. μεγαλοπρεπὴς ἔνδυμα κατ' ἀναλογίαν τῶν βασιλικῶν ἐνδυμάτων καὶ τὸ σχῆμα τοῦ σχήματος ἐστί. διαφέρει δὲ τῶν ἐν τῇ ἑκκλησίᾳ βασιλικῶν τοῦ ἀρχιερέως ἐξουσιάστου. οἱ δὲ μανδρῖται ποταμοί (στολίδες) καίτοι τῶν ἑρμηνευτῶν τῆς θ. λειτουργίας ὑπαινισσομένων τοῦ λόγου τοῦ Ι. Χρυσ. ξ' 38.

Ἐπανωμάνικον. (ἐπάνω τοῦ καμισίου.) καθαρῶς μοναχικὸν ἔνδυμα ἔσωθεν ἔχει τὸν ὦμον τοῦ ἐπάνω καὶ τὸν ἀγκῶνα τῆς δεξιᾶς τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς. τοῦτο δὲ σημαίνει τὴν πρωτοκαθεδρίαν τοῦ συνεδρίου καὶ τὴν πρωτοστασίαν. (πρβλ. Α'. Θεσσ. Ε'. 8. Ἐφεσ. ς'. 12.)

---

1. Ὁ Μανδρᾶς μέχρι τοῦ 1382 ἦτο ἀπομονωτικὸν ~~ἀνακτορικὸν~~ προσκύνιον τῶν Μεγαλοπυλιτῶν, ἀλλ' ἐκεῖθεν δ' ἔπειτα οὗτοι ἐφ' ἑαυτῶν βλέπ. αὐτοκράτορας παρρησιαζόμενοι.

Μεταξὺ τῶν ἀρχιερατικῶν ἐνδυμάτων περὶ τὰ ὦτα καὶ τὰς χεῖρας ἔνιοι ἔνδυμα ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ σάκκος ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς φαίνεται ἐν ἐκκλησίᾳ, σημαίνει δὲ τὴν πνευματικὴν ἐνδεδυμένος ἀγάπην ἐν ᾗ ὑπερ-

41

§ 9. Ἱερατικὰ πρόσωπα.

Οἱ βαθμοὶ τῆς ἱερωσύνης εἶναι τρεῖς, ὁ τοῦ διακόνου ὁ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ὁ τοῦ ἀρχιερέως, εἰς ἣν τάξιν οἱ τρεῖς οὗτοι βαθμοὶ ἐνοδιαφορεῖται εἰς ~~τάξεις~~ μιᾶς ἐκείνης τάξεως χάριν τῆς ὑπ. οἰκονομίας, καὶ ὀλιγιστ. ἔχουσι ἰδίας αὐτάς.

Α'. ἀνωτέρα τάξις.

1. Πατριάρχης. [ἀρχὴ πατριᾶς ἢ ἀρχὴ πατέρων.] ὁ ἀνώτερος ἱεράρχης μεγάλης ὑπ. διοικήσεως. Ἡ ἀνατ. ὑπ. ἔχει τοιούτους νομίμους πατριάρχας.

F Πατριάρχαι

α/. τοῦ Κ/πόλεως τὸν καὶ οἰκουμενικὸν ἐπικρατέστερον.
β/. τὸν Ἀλεξανδρείας.
γ/. τὸν Ἀντιοχείας καὶ
δ/. τὸν Ἱεροσολύμων. 1.

2. Μητροπολίτης. [μητρ- πόλις] ὁ ἐπίσκοπος τῆς πρωτευούσης πόλεως ~~μεγάλης~~ ἑκάστου [ὡς ὁ Ἀθηνῶν ἢ Ἑλλάδος] ἢ μεγάλης διοικήσεως [ὡς ὁ Σμύρνης, ὁ Κρήτης κ.τ.λ.]

3. Ἀρχιεπίσκοπος. ὁ ἔχων ἀρχὴν ἐπὶ ὁλοκλήρου μεγάλης διοικήσεως.

4. Ἐπίσκοπος. ὁ ἔχων ἐπαρχίαν τινὰ ἐπὶ μέρους ἀρχιεπισκοπῆς.

Σημ. Πρώτην αὐτὴν εἶναι ἡ τοῦ τάγματος τῶν μοναχῶν.

1. Τὰ περὶ τῶν χειροτονιῶν τῶν ἱερωμένων

μοναχῶν.

1. Περὶ τοῦ χρόνου τοῦ θανάτου αὐτοῦ
ὁ Ῥῶσσος ἱστορικὸς μὲ σύμπασι παλαιοῖς.

Β'. δευτέρα τάξις.

1. Ἀρχιμανδρίτης. [ἄρχων μάνδρας.] = μοναστηρίου. πρώην ἄρχων περιτειχισμένου μέρους ἐν χώρῳ ἢ ἐν ὄρει ἀπροσίτῳ, ἐν ᾧ τὰ κελλία ἦσαν οἱ μοναχοί.] διευθυντὴς μικροῦ τμήματος τοῦ μοναστηρίου.

2. Ἡγούμενος. [ἡγεμὼν] ὁ διευθυντὴς τοῦ ὅλου μοναστηρίου.

Σημ. ~~Οἱ ἀρχιμανδρίται καὶ πρόεδροι~~ Οἱ μοναχοί.

3. Πρωτοπρεσβύτερος. ὁ πρῶτος μετὰ τὸν ἡγούμενον.

4. Ἱερεὺς ἢ Πρεσβύτερος. ὁ ἁπλοῦς ἱερεύς.

5. Ἱερομόναχος. ὁ μοναχὸς ἱερεύς.

Γ'. τρίτη τάξις.

1. Πρωτοδιάκονος ἢ Ἀρχιδιάκονος. ὁ πρῶτος τῶν διακόνων.

2. Ἱεροδιάκονος. ὁ μοναχὸς διάκονος.

3. Διάκονος. ὁ ἁπλοῦς ἢ γραμματικὸς διάκονος.

Ἡ διακονία τῶν ἀνωτέρω βαθμῶν διαρκοῦσα ~~διαρκοῦσα~~ καὶ μικροτέρα τῶν ἀξιωμάτων ἐκείνων τοῦ βαθμοῦ τὰ ὁποῖα διευθύνει. ταῦτα εἶναι ὁ βαθμὸς τοῦ σταυροφόρου, τοῦ ἀναγνώστου, τῶν ψαλτῶν καὶ κανονάρχου κ.τ.λ. οἵτινες εἶναι ὑπὸ τὸν ἱερέα διακονικὰ

Ἔτεροι δ'

§. 10. Ἐκκλησιαστικὴ ὑμνολογία καὶ ὑμνογράφοι.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων οἱ πρῶτοι χριστιανοί, μετὰ τὰ ψαλμὰ τοῦ Δαβίδ, οἱ ὁποῖοι πάντοτε ἐψάλλοντο ἐν τῇ συνάξει τῶν πιστῶν, συνέθεσαν καὶ ἄλλους ὕμνους, οἱ ὁποῖοι ἐκαλοῦντο Ἐκκλησιαστικοὶ καὶ ᾠδαὶ πνευματικαί, οἱ ὁποῖοι ἐψάλλοντο ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ βήματι τοῦ θυσιαστηρίου. (Εὐσεβ. Ε. Ἐ. Βιβλ. γ'. 16.)

ἔργων ἀπὸ τὰ ἐκκλησ. δόγματα αὐτοῦ ἐπιστολῶν. Χ.

Ὑμνικός (ἀπὸ τοῦ ὑποδηλ.) ὁ περὶ τὴν τοιαύτην ὑμνῳδίαν ἐπιτήδειος ἢ ἐμπειρότερος ψάλτης.

Διακονία. ὁ ἐφοπλισμὸς περὶ τὴν ἐκκλ. ὑπηρεσίαν.

Διακονάριος = ὁ ἐφοδιασμὸς περὶ τὴν ἐκκλ. διακονίαν καὶ τάξιν.

Πρωτοψάλτης. (ψάλ - της = πρῶτος ψαλτῶν.) ὁ ψαλτῶν μετὰ τῶν ἀρχιερέων ἐφοδιασμὸς περὶ τὴν ὅλην τάξιν τῶν ἱερῶν.

Χαρτοφύλαξ. (χάρτης φυλάττω.) ὁ φυλάττων τὰ ἀρχεῖα καὶ σφραγίδα τοῦ συνοδικοῦ μετὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἐξερχόμενος ἔφερε τὴν σφραγῖδα τοῦ θρόνου.

Ἀρχαιότατος ὕμνος ἐν τῇ λειτουργίᾳ αὐτὴ αἱ ἐκ τῆς ὠδῆς ἀκροστιχίδες τῶν ψ. 4. τοῦ ἑνὸς ἑξαρμένου ἦχου εἶναι ἐν τῶν λοιπῶν λοιπ. αἱ. 46–55 ὠδῆς τῶν στιχηρῶν / μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον . . . / ὁ ὕμνος ἁγίας ἁγίος, ἁγίος Κύριος ἐπεβόησ[ε] / ~~ἡ μνημόνευσις τῶν τροπαρίων τοῦ τροβγίου Ἠδαΐδ ἡ ἐκτοξεύσας τὸν~~ ὕμνος ὃν ὁ θεοφόρος Ἠσαΐας ἐν ὁράματι ἤκουσε καὶ ἐκραύγασε δοξολογῶν τὸν Κύριον (ζ' 3.) καὶ ὁ ὕμνος τῶν ἑπτὰ [ἐκ]λεκτῶν ὁ ἀρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου ᾠδαναὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις [Ματθ. κα' 9.] ~~συντεθειμένων οὖν τῶν δύο θρησκευτικῶν ὕμνων τῶν ἐν καὶ κατὰ διαφορὰς / ὕμνος τριπλοῦς.~~

Ἡ μεγάλη δοξολογία / δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ / εὐδοκία ~~καὶ ἐπὶ γῆς~~ ~~γῆς~~ ἐπὶ τὸν ἐπίσκοπον τιμιόφρονα / 12~~6~~–~~38~~ ᾠδαῖσιν. / ἡ μικρὰ δοξολογία [δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ.] ~~=~~ ὁ ἐπιμήχης ὕμνος ἡ ἐπὶ ἁγίων[2] / ἡ ἐπὶ κατεξόχην Κύριε. κτλ.

ὕμνος τετάρτης / ὠδὴ δ' τῶν ἐπιφωνήσεων / δύο θεομητορικοὶ ὕμνοι τὸν αὐτὸν / τῶν ἑπτὰ ἐκλεκτῶν ὁ ὕμνος τετάρτης συστάσεως

---

1. ἴσως ἀποστόλων τῶν τοῦ αἱμάτων ~~τοῦ~~ τοῦ ἀποστόλου, ἔτυχε καὶ τοῦ πάθους ἐξηγήσεων καὶ ἄλλοις ἐν τῷ γλώσσῃ (+368.).

2. ἡ ἀρχαιοτέρα ἐκκλησία ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἁγίων ἀνάγει τὸν ἐπὶ τοῦ μνήμη, ἴσως ~~τοῦ~~ τοῦ

2. ἡ ἀρχαιότερα εἶχε πρὸ αὐτῶν
τὴν αὐτὴν τὴν ἐπιδολὴν ἐν χρόνῳ
ὥρᾳ, ἀλλὰ ~~δυνατὸν~~ ἡ ἐν τῷ
πρόξενος τὴν ἐπιδολὴν ὁ. 29-30. ~~μὴ~~ ἔχει
πεποιθήσεις.

οἱ ἐπισκόποι τῆς ἐκκλησ. ὑπογρά-
φειν αὐτήν.

Ἡράκλ. ὁ Σύρος (+378) κατὰ τὴ
παράδοση συνόδευε 12 χιλ. ἐκκ-
λήσιους.

Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, συγγραφέας
λαμπρῶν ἐκκλ. ὕμνων πλατιοῦ τῶν
Ἀρειανῶν καὶ τοῦ Ἀπολιναρίου.

Κύριλλος Ἀλεξανδρείας. αὐτὸς δι-
ετάξατο τὴ τάξη τῶν ὡρῶν τῆς ἐκκλ. ὑμνῳ-
δίας, ἐπ' αὐτῶν ὁ ἐποσιδᾶνας
καὶ τὸ ὁ ἁγίος ὕμνος τῆς Θεοτόκου
ἡ Θεοτόκε Παρθένε ἡ

Πρόκλος (+447) πατριάρχης τῶν χριστιανῶν
τῆς πατριάρχης Κ/πόλεως, ἐπ'
αὐτῶν ἐποσιδᾶνας ὁ τελευταῖος
ὕμνος.

Ἀνατόλιος (+458) διάδοχος πατρ. Κ/πόλεως, ἐπ'
αὐτῶν ἐποσιδᾶνας τὰ Ἀνατολικὰ
ἐκκλησιαστικὰ ὑμνογραφικὰ.

Ῥωμανὸς ὁ μελῳδός πλέκτρια ἐκκλ.
ὑμνογραφίας ἐγκαινιαστὴς τῶν
κοντακίων (πλῆθος ὑπῆρξε, ἔξοχα
πολλὰ δ' ἀριστουργήματα μεμβραίνει)

Κοσμᾶς ὁ Ἱεροσολυμίτης, ἐκκλη-
σιαστὴς τοῦ ὕμνου ἡ ὁποία
γιατὶ ἡδὺ ἡ

Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς συγγραφεὺς τῶν
χριστιανικῶν ὕμνων.

Γεώργιος ὁ Πισίδης (610-40)
ἐπ' αὐτῶν ἐποσιδᾶνας οἱ χαρακ-
τῆροι τῆς Θεοτόκου.

Θεοφάνης καταλαβαίνει ὕμνους

Γεώργιος ὁ Πισίδης (610-40)
ἐξ ὧν ἐποποιίαι οἱ
θρυλούμενοι τοῦ Ἡρακλιάδος.

Ἀνδρέας ὁ Κρήτης ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσολύμων (634-644.) συγγραφεύς

τοῦ τροπαρίου τοῦ Μ. Ἀθανασίου
καὶ τὸ παρόμοιον αὐτῷ «Τρι-
σὶ δυνάμεις, παράκλητε ἀπρόσ-
ταυτον ἡ . . . . ἡ
τὸ ἡ παράκλησίν τὸ βαθὺ τοῦ
αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀναβάθρα καὶ
τὸ ὕφος τῆς τοιαύτης ἐκείνοι
λαμπρότητος.

Ἀνδρέας Κρήτης (†713) τὸ
παρασκευὴν ὁ ποιητὴς τοῦ μέγα.
λου κανόνος

Ὁ Γερμανὸς πατριάρχης (†760).
Ἡ μὲν συγγραφὴ ὡραία ὁμι-
λία εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς (†760)
ὁ μέγιστος τῆς ὑμν. ὑμνογράφος
ὁ μετ' αὐτὸν κοσμεῖ τὴν ὀκτώ-
ηχον Παίσαμα ὅλης καὶ βαθὺ τὴν ἐκκλησιαστικὴν
ὑμν. ὑμνολογίαν καὶ μουσικήν.
Ἄξιον τοῦ Δαμασκηνοῦ εἶναι
ἡ πεζὴ μου ὁμιλία ἀπρό-
σκοπτος καὶ ἡ ὕφος τὴν ἀνα-
γκαίαν ἀπολαυσίαν ἡ κρι-
σιμον. Ἀπαντᾷ καὶ ὀξέα σπι-
καὶ τὴν ὑπνώτην ἐκείνου ἀγγε-
λικοῦ χαρακτῆρα.

Κοσμᾶς ὁ Παίσαμα (ἡ
παλαιότ.) ἐπίσκοπος. ἔζησε
ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀκμὴν τοῦ
Δαμασκηνοῦ μετ' αὐτὸν
τὴν ὑμν. ὑμνο-
γράφος ἀπέμεινε ἔργα αὐτοῦ ἀπὸ
εἰ κανόνες αὐτοῦ εἰς τὸ μέγα

Δαμιανου μαθ' ου [illegible]
τη δευτ. ορθρου μετ' αμφιγνοιαν
ἐγερσει μεγαλη υπερ των
[illegible] των ευσεβων αμνησ-
γνωσις αμφιμαχ ἐρρι αυτου ασμ
εἰ ναυτης αυτου εις τον γυμνα
σιαρχ. ε.χ. εις τ. ἀποβασιν εις
τον λοιμον της ὁσιολυκου,